שבת יג: (המשנה) עד טו. (ש2)

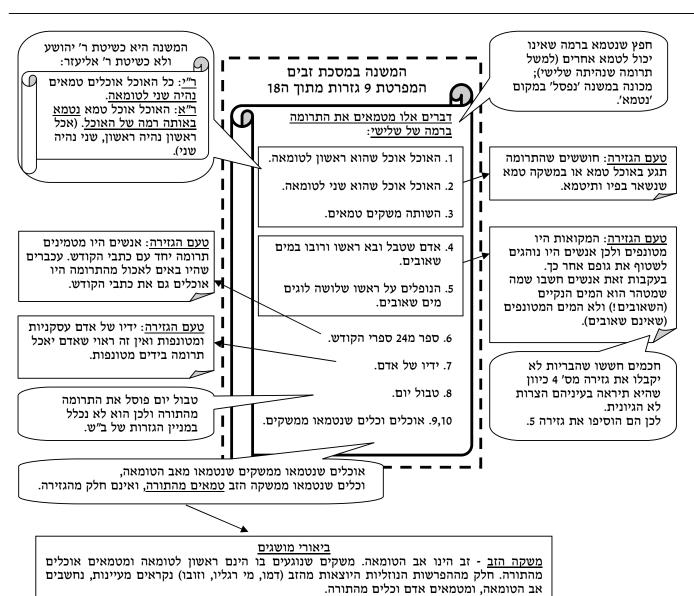
ביאורי מושגים

<u>טומאה</u> - מהתורה דיני <u>טומאה</u> רלוונטים רק לעניין <u>קדושה,</u> אדם הרוצה להכנס למקדש, לאכול קודש, תרומה או מעשר שני. היו פרושים שקיבלו על עצמם לאכול את חוליהם בטהרה אבל זוהי כאמור תוספת קדושה ולא עיקר הדין.

<u>דרגות הטומאה</u> - מהתורה כל מקור טומאה (חוץ ממת) מוגדר אב הטומאה. לרוב אב טומאה המטמא חפץ, הופך את החפץ להיות ראשון לטומאה. ראשון לטומאה מטמא ברמה של שני, שני מטמא לרמת שלישי, ושלישי מטמא לרמת רביעי.

<u>אדם וכלים</u> יכולים להיות רק <u>אב או ראשון לטומאה, אוכלים ומשקים</u> של חולין יכולים להיות <u>גם שני</u> לטומאה, <u>תרומה</u> רגישה עוד יותר ומסוגלת <u>להיות גם שלישי.</u> והרגיש מכולם הוא <u>הקודש</u> שמסוגל להיות <u>אפילו רביעי</u> לטומאה!!!

משנה חניה בן חזקיה בן גרון: ההלכות שהובאו במשניות הקודמות הם את מגילת תענית. ב. חניה התבודד בעלייתו זמן רב ויישב את כל הסתירות שבספר יחזקאל - אלמלא היה עושה זאת, היו, חלילה, וגברו ב"ש על ב"ה וגזרו 18 הלכות. ב. חזקיה בן גרון שאלו חכמים לבקרו ונמנו שבספר יחזקאל - אלמלא היה עושה זאת, היו, חלילה, וגברו ב"ש על ב"ה וגזרו 18 הלכות.

ההיסטוריה של טומאת ידיים

- שלמה המלך גזר טומאה על ידיים לעניין אכילת קדשים.
 שמאי והלל גזרו טומאה גם על תרומה ולא קיבלו את גזרתם.
 תלמידיהם גזרו שוב טומאה על התרומה והפעם קיבלו את הגזרה.
- 2. לא הסבירו שבתחילה גזרו רק על ידיים שנגעו בכתבי הקודש, ואחר כל הוסיפו טומאה על כל הידיים, כי כבר על שמאי והלל עצמם כתוב שגזרו טומאה על הידיים ולא רק בידיים שנגעו בכתבי הקודש (תוס' ד"ה שמאי).